

ותיקי הפלמ"ח החנוכו

כ.נ.

צועדים. אם היו טורחים לקרוא את השיר, היה מתברר להם — למרבה אהם — כי את השיר הזה שרו, ב הימים, כשנקרא עדיין בשם שיר הפל "מסביב יהום הסער, / אך ראשנו ישח...". אם היו טורחים להמשיך, רוא את מלות השיר עד סופו. היו להורות כי מחלקת התרבות של צה"ל תמלאה נקיה: ראשונים תמיד / לאור היום ובמחשך / לפקודה אנחנו, תמיד / אנו, ההולכים בסך"ל באותו שבוע עצמו בו מלאי עשר

התלמיד
אלוף יגאל אלון, שר ה' עבודה, נשא את הנאום היחיד בטקס האזכרה, ליד קבר המנוח. רוב הבאים פסקו בחילופי זיכרונות מהעבר.

פריטרוק של הפלמ"ח, בני מרסק, לא ראה את השירון הזה. גם מחבר הימנון הפלמ"ח, רובבל גלעד, לא קרא אותו. הוא חולק רק לחילוי צה"ל, כאותם עשרות רבות של שירונים המוצאים לאור על ידי מחלקת התרבות של צה"ל. אילו היו טורחים אנשי התרבות של הפלמ"ח להציג בשירון, היו מכירים בקלות את כל השירים — פרט לאחד: שיר ה'

נציגות צה"ל מניחות את הזר על

לפטירתו של יצחק שדה, יצא לאור, בהר צאת צה"ל, שירון, ממנו נמחק בהקפדה הזדנבו זכר שמה של יצירתו הגדולה ביותר — הפלמ"ח.

אך, כאמור, איש מהם לא קרא אותו. אפילו קציני צה"ל בכירים, תלמידיו ובני טיפוחיו של יצחק שדה, לא ידעו כי כך נעשה לו. הם באו כולם, המייצגי במקום

השד הצהוב
תיבה אביי, בת אחת הדמויות האגדתיות, שנאמר עליה כי הזכר רת שמה בגבד דיה להכריזו כל לוחם ערבי.

הבנות
איה (משמאל) ורבושה לידה, הילדים, בניה של איזה ונכדי הזקן. הבחור הממושקף, בעלה של רבושה, הבת הבכירה, איזה, גרה בקריית טבעון ורבושה משליחה את חזק לימודיה באוניברסיטה העברית בירושלים. רעים.

במרינה

פרשת שפאק סוף העלילה

"אנו דוחים את עירעור התביעה", אמר שופט בית המשפט העליון צבי ברנזון — ושלוש שנים של עינוי באו לקיצו. אריה שפאק (43) קיבל את האישור הגבוה ביותר לטענתו: "אני חף מפשע! כל ההאשמות נגדי הן עלילה מבוזבזת!"
שלוש שנים עברו מאז איתו ליל-סיוט, בו הושלך שפאק, ראש מינהל יפו של עיריית תל-אביב-יפו, לכלא פתח-תקווה, יחד עם פושעים ומסתננים (העולם הזה 1166). על ראשו ניתנה האשמה מרעושה: קבלת שוחד בסיטונות, מאזרחים שנוקקו לשירות מינהל יפו. עתה הוכחו האשמות כולן כעלילה.

מי היה מצוניין בכיום העלילה?
ראשו עד מנש. התשובה הראשונה, שהתבלטה עוד מן היום הראשון של פרשה, היתה: ראשי העיר החדשים. כי המעצר בא זמן קצר בלבד אחרי שמפא"י כבשה את ראשות העיר. שפאק, ציוני כללי ותיק, רק הפריע לשליטים החדשים, בעמדת-הכוח שלו ביפו.

המנגנון המפלגתי הפעיל את משטרת עמוס בן-גוריון. בלשים היפשו כל מי שהיה מסוגל להעיד נגד שפאק, איש הגנה ותיק, לוחם הבריגדה ומפקד שועלי שמשון. כאשר לא נמצאה שום עדות של כמש, ניסו הבלשים להשיג עדויות-שקר. לשם כך הפעילו כל יכולתם בפיתוי ואיום. כי עמוס בן-גוריון, ויצורו שלום ירקוני, ראש ה-מרור המרכזי לבלוש, הבטיחו להביא את ראשו של שפאק על מגש.

הממונה על ריכוז החומר בתיק זה היה הקצין אפריים הופשטר. כעבור חודשים של חקירות מאומצות נכנס הופשטר ל-חדרו של פרקליט המחוז (דאז) יעקב ברי אור. "אין מה לעשות", הודה הופשטר, "צריכים לסגור את התיק. אין שום חומר נגד שפאק."

בראור הסכים. ממילא לא היו היחסים בינו לבין עמוס בן-גוריון כה הדוקים כדי שהוא יתעקש על הגשת משפט רק מפני שעמוס רוצה בזאת. באמצע השיחה הופיעו לפתע בחדרו של בראור עמוס בן-גוריון ושלוש ירקוני. "מה העניינים כאן?" שאל עמוס.

בראור סיפר לו. כעבור שבוע עף הופשטר מתפקידו, הפך מדרך בבית הספר לקצינים. לפרקליטות המחוז הכתיב עמוס את ההגנה: להמשיך בהליכים; יהיה חומר נגד שפאק.

עדישקר מס' 1. החומר שנאסף היה בנוי כמעט כולו על עדותו של אשר פרץ, פקיד מחלקת הרשיונות של מינהל יפו. הוא נשבע כי אריה שפאק קיבל שוחד. מניין לו? פשוט מאד: הוא עצמו היה שותף עם אריה שפאק בלקיחת השוחד. עוד בבית-משפט השלום הצליח פרקליטו של שפאק, אריה רוזנבלום, להוכיח כי אשר פרץ הניו שקרן, ושהוא משמש עד המדינה נגד שפאק אחרי שהובטחה לו חסינות משטרתית על מעשים פליליים.

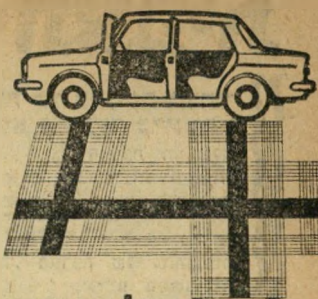
עשר מתוך 16 ההאשמות נפסלו על-ידי השופט יעקב סגל, שהגדיר את פרץ כעד בלתי-מהימן. למרות זאת החליט לחייב את שפאק בששה סעיפים נותרים — אף זאת על סמך עדותו של איתו עד בלתי-מהימן. החלטה תמוהה זו נועדה להיקרע לגזר רים על-ידי שלושה שופטים מהזויים, כאשר הגיש שפאק עירעור. שלושת השופטים זיכו את שפאק מכל ההאשמות.

עדישקר מס' 2. כבר בשלב זה ניצבו כמה שאלות מתמיהות. אחת מהן היתה קשורה בחלקו של עורך-הדין אברהם סלנט. הוא העיד כי נתן לשפאק הלוואה של 550 ל"י, וכאשר ביקש את כספו חזרה הודיע לו שפאק, כי לקח את הכסף תמורת שירותים שנתן לו עבור לקוחותיו. קבע השופט סגל, לגבי עדותו של סלנט: "אינני מאמין למר סלנט... אני חושב שיש לה' ביאו לפני המועצה המשפטית — ואני ממי ליק על כך."

מאז ועד היום לא הובא סלנט למשפט בפני המועצה המשפטית או לישבת עירכ"י הדין, ולא ננקטה נגדו שום פעולה על-

(המשך בעמוד 22)

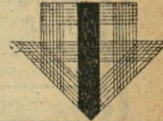
* שהיה, לאחר מכן, אחד מסניגוריו של פרקליט המחוז יעקב בראור, כאשר הובא למשפט על הוצאת כסף בטענות שווא.

דלתות 4
מקומות 4
בוכנות 4
מהלנים 4
קידמיים

אמור 1000

קטנה אבל גדולה

מכשירי תנועה

שירות • חלפים • אחריות
תל-אביב טל. 61525
ח.י.פ. טל. 54475
ירושלים טל. 22660

המנוי
קיבלת חשבונך, נא פרע אותו בהקדם.

לו דואר הטבע

דאג אתה לעתך חסוך ובנה ביתך בחפעל החסכון לבנין

מושרד השיכון